

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/400/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512232089
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1512232089.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletú B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom - Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa matky: I. N., bytom J. č. XX, J., a otca: I. P., bytom V. č. 2, J., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2012 sa otec domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére B.. Svoj návrh odôvodnil tým, že nie je schopný platiť výživné v doterajšej výške 65 eur, keďže mu to neumožňujú jeho momentálne príjmy. Skutkové okolnosti sa oproti času rozhodovania súdu o výživnom podstatne zmenili. Do marca 2012 s matkou maloletej býval spoločnej domácnosti a prispieval jej na jej chod. Od marca 2012 prišiel o zamestnanie, musel ukončiť nájom bytu a odsťahovať sa spolu so svojimi dvomi synmi do Krízového centra v Bratislave. Matka mal. B. sa odsťahovala k svojim rodičom. Od marca 2012 dcére kupoval jedlo, oblečenie, v lete jej kúpil bicykel. Momentálne je nezamestnaný a podal žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Nie je poberateľom žiadnych sociálnych dávok. Zároveň sa stará o svojich dvoch synov, ktorí pochádzajú z jeho manželstva so I. P.. S manželkou nežijú v spoločnej domácnosti, pričom deti bývajú s otcom v Krízovom centre. Za ubytovanie platí 70 centov za deň, za synov 0,50 eur za deň, t.j. spolu cca 51 eur za mesiac. Pobyť v centre mal do 31.12.2012 s možnosťou opätovného predĺženia. V súčasnosti si hľadá zamestnanie a jediným pravidelných príjmom sú rodinné prídavky vo výške 45,04 eur. Na živobytie svoje a svojich synov si privyrába príležitostnými brigádami. Výživné žiadal vzhľadom na zmenu okolností znížiť na minimálnu výšku výživného, resp. na 26 eur.

Matka maloletej s návrhom nesúhlasila s odôvodnením, že rozsudkom z r. 2012 bola vyživovacia povinnosť otca zvýšená na sumu 100 eur, ktoré si otec neplní. Návrh na zníženie výživného otec podal 4 dni po právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku. Argumentuje pritom obdobím počínajúcim marcom 2012 (t.j. odkedy spolu nežili v jednej domácnosti), ktoré bolo relevantným obdobím pri rozhodovaní o zvýšení výživného v konaní, v rámci ktorého úspešne dosiahla zvýšenie výživného. Poprela, že by od marca 2012 dcére kupoval jedlo a oblečenie, pretože žijú s dcérou u jej rodičov, pričom otec sa s dcérou nekontaktuje a nestýka. Synovia otca majú 18 a 19 rokov, sú teda dospelí a je predpoklad, že sa môžu samostatne živiť. Poukázala na to, že otec nepreukázal, či navštevujú strednú, alebo vysokú školu, či pracujú, resp. či sú vedení v evidencii úradu práce ako nezamestnaní a či nedostávajú sociálne dávky. Preto návrh považovala za nedôvodný, neopodstatnený a zo strany otca za špekulatívny s

úmyslom naďalej sa vyhýbať vyživovacej povinnosti, na ktorú bol zaviazaný právoplatným rozsudkom. Otec nepreukázal jeho skutočnú snahu a úmysel získať riadnu a stabilnú prácu za účelom plnenia si svojich vyživovacích povinností prioritne voči svojmu maloletemu dieťaťu.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka sa k návrhu na zníženie výživného nepripojila a navrhla ho v plnom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávanie nariadené vo veci na 28.02.2013, na ktorý bol otec riadne písomne predvolaný sa nedostavil, pričom svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd teda postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti otca.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletej B., potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, rodnými listami R. P. a C. P., potvrdeniami o výške príjmov rodičov maloletej, oboznámil sa s obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn. 17P 83/12 a 17P 36/2013, ako aj ako aj ďalším na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 83/2012-72 zo dňa 10.09.2012, právoplatným 02.11.2012 bolo naposledy rozhodované o rozsahu vyživovacej povinnosti otca, ktorá mu bola zvýšená zo sumy 65 eur na sumu 100 eur mesačne od 09.03.2012. Matka bola zamestnaná od 01.08.2012 v spoločnosti S. J. so zárobkom 500 eur brutto mesačne. Bola nemajetná, s maloletou žila v domácnosti svojich rodičov. Mala trvalo zvýšené výdavky na výživu z dôvodu zdravotného stavu po tom, čo bola 5 rokov ambulantne liečená pre popôrodnú depresiu. Mesačne na lieky doplácala 10 eur. Otec bol ženatý, pričom s manželkou nežil v spoločnej domácnosti. Nebol zamestnaný, chodil pracovať brigádne. O maloletú B. nejavil záujem, vyživovaciu povinnosť k nej si neplnil aj napriek tomu, že matka na neho podala trestné oznámenie. Otec nebol evidovaný v obchodnom a aktuálne ani živnostenskom registri. Nebol vedený v databáze Sociálnej poisťovne ako žiadateľ o dávku v nezamestnanosti. V dobe od 20.09.2010 do 29.02.2012 bol zamestnancom spoločnosti T. D. republika, v.o.s., kde dosiahol v r. 2011 netto zárobok cca 740,85 eur a za prvé dva mesiace r. 2012 cca 638,57 eur. Pracovný pomer skončil dohodou bez vyplatenia odstupného. Od 13.03.2012 do 18.06.2012 bol vedený v evidencii nezamestnaných. K jeho vyradeniu došlo pre nespoluprácu. Maloletá mala 5 rokov. Navštevovala posledný ročník materskej školy, kde matka platila stravné mesačne do 30 eur a polročný poplatok 55 eur. Zdravotné problémy trvalého charakteru nemala.

Návrh na zníženie výživného bol súdu doručený dňa 16.11.2012, t.j. dva týždne od právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 17P 83/2012-72 zo dňa 10.09.2012.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upravi výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

V prejednávanej veci súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh na zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej B. nie je dôvodný. Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov voči maloletej totiž objektívne nemohlo dôjsť v súvislosti s plynutím času k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Na strane matky ani maloletej sa pomery žiadnym spôsobom nezmenili. Skutočnosti, ktorými argumentoval otec, boli v zásade zohľadňované už pri rozhodovaní o poslednom zvýšení výživného, kedy súd prihliadal na otcovu nezamestnanosť, avšak vychádzal z povinnosti otca podieľať sa na výžive maloletej bez ohľadu na to, či si finančné prostriedky zabezpečí z riadneho pracovného pomeru alebo len z brigádnickej aktivity, ako aj bez ohľadu na to, či mu naďalej trvajú aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Výživné v sume 100 eur zo strany otca je primerané základným potrebám 5 ročného dieťaťa, keď matka žije v domácnosti svojich rodičov, nemá výdavky spojené s vedením samostatnej domácnosti a jej možnosti zadovážania si pravidelného príjmu z pracovnej aktivity sú oproti prvej úprave výživného lepšie, nakoľko už nečerpá rodičovskú dovolenku a maloleté dieťa má umiestnené v predškolskom zariadení. Na schopnostiach a možnostiach otca, na ktoré bolo prihliadané pri poslednom rozhodovaní súdu nič nemení ani otcovou preukázaná skutočnosť, že 10.10.2012 podal žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi a v októbri 2012 bol na základe Zmluvy o poskytovaní služieb spolu so svojimi dvomi synmi R. P., nar. XX.XX.XXXX a C. P., nar. XX.XX.XXXX ubytovaný v krízovom centre na J. XX/A v J., kde úhrada za bývanie predstavuje 0,70 eur za deň za plnoletú osobu a 0,50 eur za deň za nezaopatrené dieťa. Skutočnosť, či synovia otca pochádzajúci z jeho manželstva, ktorí sú už obaja plnoletí, majú naďalej status nezaopatrených osôb otec nepreukázal a to ani v konaní o rozvod jeho

manželstva, ktoré prebieha na tunajšom súde pod sp. zn. 17P 36/2013, v ktorom nebolo otcovi priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že otec je vyučený v odbore elektromechanik, pričom pôsobí v kraji, kde je najnižšia miera nezamestnanosti a najvyššia ponuka pracovných príležitostí a to i pre jeho odbor. Je teda na otcovi, aby naplno využil svoj pracovný potenciál tak, aby bol schopný v potrebnom rozsahu dostatočne zabezpečiť výživu všetkých osôb, ktoré sú na neho odkázané výživou a to i na svoj vlastný úkor, keďže výživné na dieťa má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrh na zníženie výživného otca voči maloletej B. v plnom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.